Az Aranykalász aranyfedezete

Dadon is nagyon szép ünnepség keretében zajlott le nemrég az öregek napja. S valójában ekkor látja csak az ember, hogy egy ilyen kis községben tulajdonképpen mennyi is azoknak a száma, akik erőben, egészségben megérték a tisztes öregkort, és ma már bízó reményekkel tekinthetnek a jövő felé. Tavaly kevesebben voltak és jövőre még többen lesznek az ünnepeltek, mint az idén és ez így is van rendjén.

A helybeli Aranykalász Tsz irodáján is arról tanúskodnak a nyilvántartások, hogy évről évre mind több a nyugdíjasok száma. A tagság átlagos életkora 58 év.

Az öregekről a szövetkezet is gondoskodik

A napokban ötvenhatan kapnak majd egy-egy mázsa búzát és márciusban — aki rászorul — újból, ugyanennyit. Emellett még egyéb juttatásokat is említhetnénk, mint például az alomszalma a háztájinak, az ingyenes fuvarok stb. A község legidősebb korosztályát tehát a lehető legmesszebbmenőkig segítik az Aranykalász tagjai. Ez eddig rendben is van, a dolog azonban ezzel még nincs teljesen lezárva.

Mint említettük, Dadon a tsz-nyugdíjasok száma minden évben több, az újonnan belépők száma azonban ettől még messze elmarad. De egyáltalában beszélhetünk-e újonnan belépőkről, mint olyanokról, akik Dadon a munkából kiöregedettek kezéből átvehetnék azt a bizonyos „stafétabotot"? Erre a kérdésre természetesen igenlő a válasz, hiszen esténkint és ünnepen látni csak igazán, hogy mennyi fiatal van a faluban, akik még az iparban dolgoznak. A szövetkezetben azonban kevesen vannak. Miért? Dióhéjban a válasz: az Aranykalász Tsz eddig közel sem tudta kielégíteni a fiatalok igényét.

A szövetkezet történetében ez az első esztendő, hogy már a tervezett összjövedelmen osztozik a tagság. És ez egy-egy tag esetében már nem csekélység. Éppen ezért is mondotta a tsz főkönyvelője a napokban:

— *Mi számítunk községünk fiataljaira. Ma már igérni is tudunk, hiszen van miből osztani...*

Az idézett szavak lényege a következő. Az idén az áruértékesítési tervet mintegy 120 százalékra teljesíti a közösség. A többi között 36 hizott bikát, 95 darab bárányt, 43 tenyészüszőt, 303 darab hízott sertést, 9 vagon burgonyát, 230 mázsa napraforgót, 55 vagon cukorrépát ad az államnak. S az egy munkaegységre eső érték most 32 forintot tesz ki.

Az Aranykalász Tsz munkaegységenkint

már 18 forint készpénzelőleget biztosít

a fiataloknak, ami havonta 900 forintot tesz ki. Ma még csak három fiatalja van az Aranykalásznak, de már 40—50 ifjúnak biztosítaná a kereseti lehetőséget.

Az üzemekben dolgozó fiatalok közül már többen érdeklődnek a szövetkezet gazdálkodásának eredményei iránt. Az otthoni lehetőségeket azonban közülük még kevesen — és azok is csak alig — ismerik. Jó dolog lenne tehát, ha az Aranykalász vezetősége egy alkalommal meghívná a helybeli fiatalokat az üzemágak bemutatására és ott is ismertetné, hogy milyen munka- és kereseti lehetőségek

várják vissza a dadi fiatalokat.

— *Több mint kétezer forint havi keresetet is biztosíthatunk a fiataloknak* — mondja a főkönyvelő, majd hozzáteszi —, *itthon, a szülői háznál jóval olcsóbb a megélhetés, tehát több pénz marad divatra és szórakozásra.*

A községben már megtalálható a mozi, a könyvtár, a televízió, az ifjúsági klubhelyiség, rendszeresek a kulturális rendezvények is. Nem véletlen tehát, hogy a dadi fiatalok mindinkább érdeklődnek az otthoni viszonyok iránt, ahol valamennyiüket, mint az Aranykalász aranyfedezetét szeretettel várják.

K. E.

ÖRÖMÖK ÉS GONDOK

Kukoricával megrakott szekerek zötyögnek a dülőúton. A jókora sárga csövek már messziről virítanak. A kocsik oldalán tábla, és azon a felírás: *„Dózsa Népe Tsz, Dunaalmás"*. Törik tehát a kukoricát, s ez esetben a látszat sem csal, hiszen a termés valóban jónak ígérkezik, sokak számítását meghaladja. Ez az idősebb,

tapasztalt gazdák véleménye,

amihez számokat majd akkor fűznek, amikor már az uto'só forduló is átment a mázsán.

De miért szedetlen még jókora területen a cukorrépa? Ha csak a munkaszervezésen, a tagság szorgalmán múlott volna a dolog, akkor talán már az utolsó vagon répát is útnak indították volna. Más baj volt itt, ami így visszavetette a munkát. A dolog úgy történt, hogy egy Belorusz a répakiszántóval megindult a táblán, s a talajt felforgatta, de a répa a fö'dben maradt. Azt mondják, olyan kemény volt a föld, hogy a gép „elfaralt"... Lehetséges, sőt bizonyos, hogy kemény volt a kiszáradt föld azonban az már nehezen hihető, hogy — amikor a 25 lóerős Zetorok megbirkóznak a rendkívüli kemény földekkel — egy 65 lóerős traktor ilyen munkával nem boldogul. Az lehetséges, hogy eltörik valami alkatrész, de az ilyen rendkívül erős gépet még a dunaalmási talajviszonyok sem gátolhatják a jó és gyors munkában. Ezért jó lenne, ha a gépállomás illetékesei mielőbb segítenének a Dózsa Népe gondján...

Mi újság a kertészetben? Szomorú a főkertész, bár enyi erővel derűs is lehetne a kedve. Az történt ugyanis, hogy a karfiol csak jókora leveleket hozott és elmaradt a rózsa képzése. Mi lehet ennek az oka? Egyelőre a vetőmagot okolják. Az öntözésben nem volt hiba, hiszen a talajt bőségesen ellátták vízzel. Arra azonban még nem gondoltak, hogy a növény a szárazságot tűri ugyan, de termékenyülésére a 25 fok feletti hőmérséklet és a páraszegény, száraz levegő kedvezőtlen. S a környéken bizony az idén éppen ilyen éghajlati viszonyok uralkodtak. A szóban forgó élettani betegség talajerő — nitrogén, mész, foszfor, magnézium, kálium — vagy nyomelemek hiányára is visszavezethető. Tehát az adott talaj alaposabb — laboratóriumi — vizsgálata is sok hasznos tapasztalatot nyújthat. Végül

egy jó tanács:

a termést — így, ahogy jelenlegi fejlődésében van — a fagyok beállta előtt takarítsák be, mert rózsaképzés idején —2, —3 fok hideget nem bír el. Ha a tövekben még nem fejlődtek ki teljesen a rózsák, gyökerestől felszedve árokba vagy süllyesztett melegágyba vermeljék el. A veremben — szalmatakarás alatt, fagypont feletti hőmérsékleten — a karfiolrózsák továbbfejlődnek. Nem valószínű, hogy mindezt a munkát egy nap alatt el tudják végezni, ezért a felszedett, de a még nem vermelt növényeket éjszakára ajánlatos kupacokban tárolni.

Ezután fordítsunk egyet a szekerünk rúdján és nézzünk körül a sertésfiaztatóban is. Itt

nagy a rend és a tisztaság.

Nem véletlen tehát, hogy szépek, egészségesek a kis malacok és ugyanúgy a kocák is. Elhullás csak elvétve fordul elő. A tsz vezetői elmondják, hogy *Bognár Istvánné* egymaga példamutatóan gondozza ezeket a jószágokat. Előfordul, hogy este — bár letelt a munkaideje — kivárja, amíg a vajúdó koca világra hozza a 12—14 újszülöttet, és a szó szoros értelemben szerető gondoskodással ápolgatja az ilyen beteg jószágot. A jó munka gyümölcse: az idei évre tervezett 268 darab malaccal szemben már eddig 300-at tartanak nyilván és egy-két hónapon belül még 50 újszülött malacra számítanak. Ezért a jó munkáért Bognárné is átveheti majd a prémiumot, ami ebben az esetben 8 darab — egy kis falka — malacot jelent.

A gondok és az örömök tehát így váltogatják egymást a Dózsa Népe Tsz-ben.

—ke.

Tsz-aktívák tanácskozása Tatán

Az MSZMP Tata járási végrehajtó bizottsága néhány nappal ezelőtt, a tatai Augusztus 20. Tsz-ben tapasztalatcserére hívta össze a járás termelőszövetkezeteiben működő agitációs csoportok vezetőit.

A vitában Csejkei József, a tatai Augusztus 20. Tsz. párttitkára is felszólalt, s a többi között az agitációs munka szemléltető eszközeinek jelentőségére hívta fel a figyelmet.

A tanácskozásokon *Balogh* elvtárs, az esztergomi Vak Bottyán Termelőszövetkezet párttitkára ismertette a szövetkezetében kialakult és jól bevált agitációs módszereket. Beszámolt a többi között arról is, hogy a szövetkezeti tagság az immár hagyományossá vált munkás-paraszt találkozókon szoros kapcsolatot épített ki a munkássággal. Évente több alkalommal kirándulásokra és tanulmányutakra indulnak és nem egyszer fogadtak külföldi vendégeket. Megfordultak szövetkezetüknél szovjet, chilei, argentin és kubai küldöttek is, s a baráti beszélgetések során felszínre került jó agitációs módszereket gondosan megjegyezték és a gyakorlatban bevezették. A beszámolót követően számos hozzászólás is elhangzott.

Bevezetik a fagykárbiztosítást

Köztudomású, hogy az őszi, téli és tavaszi fagyok jelentős károkat okoznak a mezőgazdaságban. A statisztikusok számításai szerint sok évi átlagot figyelembe véve a fagy a kalászos növényekben évi 250—300 millió forint értékű terméskiesést okoz. A tűz, vihar, jégverés, állatelhullás és az árvíz által okozott károk esetére a termelőszövetkezetek az általános vagyonbiztosítás keretében már védelmet kaptak. Hazánkban eddig a fagykárbiztosítás ismeretlen volt. A fagykárokkal járó nagy veszteségek indokolttá tették a termelőszövetkezeteknek azt a kívánságát, hogy a fagykárok esetére is biztosítási védelmet kapjanak.

A termelőszövetkezetek kívánsága alapján az Állami Biztosító az 1962—63. gazdasági évre bevezeti a kalászos növények fagybiztosítását. Ez lehetőséget nyújt a termelőszövetkezeteknek arra, hogy tovább növeljék a közös gazdaságok anyagi biztonságát.

A felelősséggel és körültekintéssel vezetett termelőszövetkezetek bizonyára jelentőségének megfelelően fogadják az Állami Biztosító kezdeményezését.

A fagybiztosítás az őszi, téli és tavaszi fagy által az őszi és tavaszi búzában, árpában, továbbá a rozsban és a zabban, valamint a kétszeresben keletkezett károkra terjed ki.

A kalászos növények fagybiztosítási díja a termelési tervben feltüntetett kat. holdankénti hozamérték 2 százaléka. A biztosítás célja, hogy a termelőszövetkezetek gazdálkodását erősen veszélyeztető nagyobb fagykárok megtérülését tegye lehetővé. Ha a fagy csak olyan mértékű károsodást okoz, hogy a fagy ellenére eléri a termelőszövetkezet a betervezett termésmennyiséget, kártérítés nem jár.

Az Állami Biztosító a tervezett termésmennyiség és a ténylegesen várható hozam közötti terméscsökkenés 80 százalékát téríti meg. Helyes agrotechnikával a fagykárok hatását csökkenteni lehet. A biztosítás mellett is kívánatos, hogy a termelőszövetkezetek az összes agrotechnikai feltételeknek eleget tegyenek és a szükséges munkákat elvégezzék. Ezek elmulasztása esetén kártérítés nem jár.

A kalászos növények fagybiztosítását a termelőszövetkezetek — elhatározásuktól függően — az általános vagyonbiztosítás keretében november 20-ig köthetik meg.

Ahol *jövedelmező veszteséges* a baromfitenyésztés

Számos termelőszövetkezet történetében volt olyan időszak, amikor kétkedve fogadták a nagyüzemi baromfitenyésztés jövedelmezőségét. Ennek ellenére — mint akkor mondták: próbaképpen — hozzáfogtak a baromfitenyésztéshez. A próbálkozás — ahol jó kezekbe kerültek az aprójószágok — nagyszerűen bevált és az egyik legjobban jövedelmező üzemággá fejlődött.

Még egy olyan, aránylag kicsi szövetkezet is, mint az alig 400 holdas *dömösi Dunakanyar Tsz*, jó eredményekről ad számot. Ebben az évben a tervezett 50 mázsa baromfihússal szemben csaknem 100 mázsát ad az államnak. A baromfiszállás még most, ezekben a hűvös napokban is népes.

A Dunakanyar Tsz-ben ugyanis már megszünt a baromfitenyésztés idényszerű jellege. Most előreláthatólag egy, esetleg másfél hónapig szünetel a pecsenyehízlalás — ez idő alatt elvégzik a szállás tisztítását, fertőtlenítését — de január közepén már ismét üzemel a baromfihízlalda. A kétezres „turnusok" alig 10 hét után már a feldolgozó üzembe kerülnek. Tehát az év minden szakában jól jövedelmez a baromfitenyésztés.

Más a helyzet azonban a *kesztölci Jószerencsét Tsz* leányvári baromfitelepén. Mint a szövetkezetben mondják, ez az üzemág egyáltalán nem gazdaságos.

Itt majdnem ezer darab törzsbaromfit tartanak nyilván és egy tyúktól egész évben alig 70 darab tojást könyvelnek el. Miért? A hiányos szakvezetés és a nem szakszerű gondozás már alapjában eleiét veszi a vállalkozás jövedelmezőségének. A jószágok elhelyezése, feltétlen szakszerű takarmányozása és gondozása, tehát a szív és a szakértelem, rövid idő alatt a közös gazdaság egyik legbőségesebb pénzforrásává tehetné ezt az üzemágat.

Ezen a visszás helyzeten fél év óta a többszöri jóakaratú figyelmeztés ellenére sem változtatott a szövetkezet vezetősége. Immár a tagság és nem utolsó sorban a népgazdaság érdeke is, hogy ebben a veszteséges üzemágban végre rendet teremtsenek. Ehhez minden lehetőség megvan a kesztölci Jószerencsét Tsz-ben.

Kiválóan dolgoznak a nők a termelőszövetkezetekben

A császári Rákóczi Termelőszövetkezet november 4-én tapasztalatcserén látta vendégül az ácsi, a bársonyosi, a kerékteleki, a nagyigmándi, a tatabányai és a vaspusztai termelőszövetkezetek nődolgozóinak képviselőit. Megjelent mintegy 120 küldött, több tsz-elnök, agronómus és községi tanácselnök. A tapasztalatcserén részt vett *Takács Lajos* elvtárs, a járási tanács első titkára, és *Piri Kálmánné*, a megyei nőtanács titkára is.

A vendégeket *Jónás Etelka*, a községi nőtanács titkára üdvözölte, majd a tsz elnöke beszélt a termelőszövetkezet fejlődéséről. A vendégek megtekintették az istállókat, s a szőlészetet. A tapasztalatcsere részvevői elismeréssel nyilatkoztak a látottakról. Több tsz-elnök elmondotta, hogy a nők a közös gazdaság legjobb dolgozói közé tartoznak. Az egyik agronómus pedig javasolta, hogy a császáriak több nőt foglalkoztassanak az állattenyésztésben.

A tapasztalatcserén látottak megvitatása közben a kongresszusi verseny állásáról is beszéltek az asszonyok. Elmondották, hogy a nőbrigádok az év végére teljesítik, sőt túlteljesítik felajánlásaikat. Kiválóan dolgoznak — többek között —, a császári nőbrigád tagjai. A nagyigmándiak az év végére elérik a 205 munkaegység átlagot, az ácsiak hét brigádja pedig a vállalt 250-es átlagot már teljesítette is.

Szívvel végzik a munkát

A *máriahalmi Egyesülés Tsz* közös állatállományában tapasztalható fejlődésnek már a környékben is híre jár. Jóleső érzés tölti el a szövetkezet tagjait is látva, hogy a gazdaságos állattartás a korábbi mostoha körülmények ellenére is megvalósítható feladat.

Az üzemágban mindinkább jelentkeznek a fejlődés jelei és ez a gazdálkodás menetére is igen jó hatással van. A gondozók munkájára jellemző szorgalomhoz párosul a közös jószágok féltő nevelése. Az egyik gondozó mondotta a minap: *„az a gazda, aki szereti az állatot, a szűkös takarmánykészlet ellenére is szemre való jószágokat nevel."* Ez kétségtelen így igaz, hiszen aki hivatásának tekinti ezt a munkát, valóban egyre jobb eredményekről adhat számot. Okos dolog volt tehát, hogy az Egyesülés tagsága olyan gazdák gondjára bízta a közös állományt, akik szívvel és szakértelemmel elvégzik felelősségteljes feladataikat.

A szövetkezet ebben az évben már kétszáz darab hízott sertést ad az államnak. Jövőre pedig még száz darabbal többet küldenek a vágóra. Nemrég elkészült az új 200-as süldőszállás is, ahol négyszer 50-es falkákban nevelik majd a jószágokat. Ami azt illeti, a hízási idő lerövidítése a jövő feladata lesz, de ami a sikernek szintén igen fontos feltétele, hogy a gondozók már most szívvel végzik a rájuk bízott munkát.

Női nylonharisnya, vékony szálú 65,— forint
Férfi, női és gyermek kötött kesztyű 18,— forinttól 90,— forintig
Női barched ágykabát, normál és extra 98,— forinttól 120,— forintig
Fiú flanelling 40,— forinttól 80,— forintig
Sportzakó, divatos színekben 320,— forinttól 550,— forintig
Női szövetruha, norm. és különleges méretben 280,— forinttól 390,— forintig
Férfi vulkanizált száras cipő 168,— forint
Női transzparenstalpú cipő 235,— forinttól 285,— forintig
Női ruhaszövetek 78,— forinttól 253,— forintig
Bútorszövetek 87,— forinttól 200,— forintig